

flere Forandringer i Grundloven end dem, som ere absolut fornødne til Fællesforfatningens Indførelse.

Wiborg: Det Endringsforslag, som jeg har stillet, nemlig, at der efter § 46 skulde indskydes Grundlovens § 79, angaaer kun en Formsig. Jeg troede nemlig, at det var rigtigst, at Alt, hvad der vedkom Bestemmelserne om Retspleien, fandtes samlet paa eet Sted; men, da denne Paragraph baade findes i Udvalgets Forslag og i Mindretallets Forslag, saa frasvalder jeg mit Forslag og ønsker ikke Votering over det og slutter mig ganske til Udvalgets Forslag og Underendringsforslaget i den Henseende.

Formanden: Maatte jeg spørge den ærede Forslagsstiller, om det gjælder saavel Endringsforslaget under Nr. 38 som det under Nr. 39.

Wiborg: Ja, jeg ønskede gjerne, at Nogen vilde udtale sig først om den nye Paragraph, jeg har tilladt mig at foreslaae. Jeg har troet, at det var rigtigst, at §§ 80 og 83 i Grundloven bleve samlede i een Paragraph, og indstudie efter § 49, da det forekommer mig, at disse Paragrapher ere saa beslægtede, at de burde være samlede i een Paragraph; men dette er jo ogsaa kun en Formsig. Derfor er Nogen, der skulde have noget alvorligt imod, at de saaledes blive samlede, saa vil jeg ikke give Anledning til, at Tiden anvendes paa Afstemning derover. Jeg vil altsaa tillade mig at oppebie, om Nogen vil udtale sig over den Forandring, som dette Forslag gaaer ud paa.

P. Hansen (Wiborg Amts Ade Balgfreds): Det er mig meget om at gjøre, at den Bestemmelse, at Retspleien skal adskilles fra Administrationen, bliver optaget paany i Grundloven, fordi det synes at være noget reent Uansvarligt, at en Dommer baade kan være Anklager og Dommer i sin egen Sag. Jeg troer, at det er meget usseligt, at denne Forandring skeer, saasnart som Leilighed dertil kan gives og jeg mener derfor ikke, at det kan staae, at Bestemmelsen bliver staaende i Grundloven, baade som en Paamindeelse til den høitærede Regjering og til Rigsdagen om, at dette Forhold

skal ordnes, og at man med det Samme kan komme til en Omordning af vort Skiftevesen, da det forhadte Sportelreglement i den Retning er meget mod Befolkningens Villie.

Jørgensen: Det tredje Mindretal, hvortil jeg har sluttet mig, har ikke foreslaaet Fleertallets § Litr. N optagen; den lyder saaledes: „Den med visse Eiendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophæves ved Lov.“ Det er ikke, fordi man er uenig i Principet, men man mener, at denne Bestemmelse er allerede fyldestgjort. Havde man foreslaaet en Paragraph, der skulde lyde saaledes: „Den forhen med visse Eiendomme forbundne, men nu ophævede, dømmende Myndighed maa ikke i Fremtiden meddeles“; da mener jeg, at der kunde have været Anledning til at tage under nøiere Overveielse om man vilde stemme for en saadan Paragraph eller ikke, men i den Form, hvori Paragraphen nu er fremsat, forekommer den mig at være uden al Betydning.

Premierministeren: Det forholdes sig ikke ganske rigtigst, som den ærede Ordfører har udtalt, at de omhandlede Paragraphers Optagelse eller Iftoptagelse ikke er af overveienende practisk Betydning. Derfor ikke Folkethinget ved sin foregaaende Afstemning imidlertid havde vilst, at det ikke vilde gaae ind paa saadanne Forandringer, som det ikke anseer for absolut nødvendige, saa vilde jeg dog ønske, at idetmindste adskillige af de Paragrapher, som her ere forhandlede, bleve udeladte, fordi jeg troer, de ere forbundne med ikke saa Misligheder; men da de dog ikke i og for sig betyde noget, førend de blive gjennemsførte ved Lov, saa vil der ikke følge nogen umiddelbar Skade deraf. De udsørlige Udviklinger, som kunde være fornødne for at vise, at der er forbunden Misligheder ved de omhandlede Paragrapher, vilde være ilde anvendte her, da det er vist, at man paa ingen Maade vil gaae ind derpaa. Jeg skal derfor blot bemærke med Hensyn til den Paragraph, som indeholder, „at den med visse Eiendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophøre“, at det forekommer mig, at, hvis man finder det nødvendigt, at denne Bestemmelse, der findes i den nærværende Grundlov, skal finde sin Gjen-